

Zijne Excellentie.
De heer ir. E.D. Wiebes
Staatssecretaris van Financiën
Korte Voorhout 7
2511 CW DEN HAAG

Adres/Address

'Maliatoren'

Bezuidenhoutseweg 12
Den Haag

Postadres/Postal Address

Postbus 93002

2509 AA Den Haag

Telefoon/Phone

..-31 (0)70 349 03 49

Telefax/Fax

..-31(0)70 349 03 00

Den Haag

16 juni 2016

Onderwerp

VNO-NCW commentaar
internetconsultatie innovatiebox

Telefoonnummer

070-3490423

E-mail

lammers@vnoncw-mkb.nl

Excellentie,

Met veel interesse heeft VNO-NCW kennis genomen van het concept-wetsvoorstel Wet aanpassing innovatiebox. De innovatiebox wordt aangepast vanwege in OESO-verband gemaakte afspraken die voortvloeien uit actiepunten 5 van het zogenoemde BEPS-project (Base Erosion and Profit Shifting).

Het conceptwetsvoorstel geeft ons aanleiding tot het maken van een aantal opmerkingen.

Ten eerste pleiten wij voor het opnemen van een afdoende tegenbewijsregeling, zodat de toegang van de Nederlandse box niet verder wordt beperkt dan de OESO voorschrijft. Dat zou Nederlandse innovatieve bedrijven namelijk op een concurrentieachterstand zetten ten opzichte van hun concurrenten in andere landen met vergelijkbare regimes. Deze extra beperking dreigt met name bij innovatieve (ICT)-ondernemingen die geen S&O-verklaring hebben voor de ontwikkeling van innovatieve software én bij innovatieve middelgrote ondernemingen en snelle groeiers die wél een S&O-verklaring hebben, maar geen (recht dat lijkt op een) octrooi.

Ten tweede bepleiten wij dat geregistreerde know-how/trade secrets en utility models ook worden beschouwd als een recht dat lijkt op een octrooi, zodat ondernemingen die zich toeleggen op onder meer innovaties in procestechnologie niet onterecht worden buiten de innovatiebox worden gesloten.

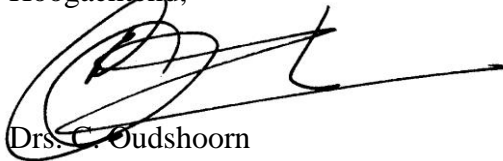
Blad
2

Ten slotte vragen wij om praktische problemen voor kleinere ondernemingen te voorkomen door dezelfde definitie van deze groep bedrijven te hanteren als de Europese Commissie gebruikt en om verduidelijking rondom de toepassing van het overgangsrecht.

In de bijlage bij deze brief worden deze punten uitgebreid toegelicht.

Wij verzoeken u om bij de afronding van dit wetsvoorstel rekening te houden met deze opmerkingen.

Hoogachtend,

Dr. C. Oudshoorn
Algemeen directeur

Bijlage:

VNO-NCW commentaar op het conceptwetsvoorstel Wet aanpassing innovatiebox

1. Belang van de innovatiebox

Het Nederlandse kennis- en innovatiesysteem behoort zowel aan de publieke als de private kant tot de meest efficiënte ter wereld en is de drijvende kracht achter de groei van productiviteit en welvaart in Nederland. Niet alleen doordat bedrijven zelf beter gaan presteren, maar (vooral) doordat de baten van innovatie breed neerslaan in de economie. Het bevorderen van kennisverspreiding door ondernemingen is daarom zeer waardevol. Het Nederlandse innovatiebeleid, met de innovatiebox als belangrijk onderdeel, draagt daar zeer aan bij.

Het Nederlandse innovatiebeleid is geen budgettaire zero-sum game. Het zorgt voor extra groei van welvaart, productiviteit en werkgelegenheid. Dat geldt ook voor de innovatiebox. De innovatiebox bindt innovatieve activa en hun productieprocessen aan ons land door het vermarkten van succesvol R&D vanuit Nederland te stimuleren. Dat leidt tot additionele R&D output én bevordert spillover-effecten naar andere niet-innovatieve bedrijven.

De winstbelasting over de innovatiewinst is weliswaar lager dan voor niet-innovatieve productie, maar we houden er maatschappelijk veel aan over. Veel mensen zijn voor hun inkomen afhankelijk van deze innovatieve bedrijven net zoals de bedrijven die als toeleveranciers van verschillende producten en diensten fungeren. Deze innovatie-ecosystemen zijn de hoekstenen van hoogwaardige werkgelegenheid in ons land. Eén baan in de R&D-intensieve industrie levert elders in de economie één extra baan op. Dat brengt ook weer extra belastinginkomsten met zich.

Het belang van de innovatiebox gaat daarom veel breder dan wellicht op het eerste gezicht lijkt. De voorstellen in het voorliggende conceptwetsvoorstel moeten daarom ook met deze bredere blik worden gezien. De Nederlandse innovatiebox moet er ook na 2017 voor zorgen dat stappen in het innovatieproces van ondernemingen – en de bijbehorende productieprocessen en andere aanpalende zaken – zo veel en stevig als mogelijk in de Nederlandse economie verankerd worden.

2. Toegang tot de innovatiebox

Om deze rol te kunnen vervullen, is als eerste van belang dat de toegang tot de innovatiebox adequaat is. Het voorliggende conceptwetsvoorstel volgt in

grote lijnen de aanbevelingen die de OESO in het kader van BEPS heeft gedaan. Daar verzetten wij ons niet tegen. Echter, zoals het kabinet aangeeft komen de OESO maatregelen bovenop de waarborgen die de bestaande Nederlandse innovatiebox al kent, waardoor de vereisten voor de toegang tot de nieuwe innovatiebox strenger worden dan de OESO voorschrijft.

De bedoeling daarvan is dat wordt verzekerd dat van belastingontwijking via de Nederlandse innovatiebox geen sprake kan zijn. Dat is waardevol, maar toch kan deze benadering in de praktijk tot een aantal situaties leiden waarbij de toegang wordt ontzegd aan innovatieve ondernemingen, terwijl op voorhand duidelijk is dat het risico op belastingontwijking niet aanwezig is. Denk hierbij onder meer aan ondernemingen die (nagenoeg) uitsluitend in Nederland actief zijn. Het opnemen van een tegenbewijsregeling is naar onze mening daarom sterk aan te bevelen voor gevallen waarin er aantoonbaar geen sprake is van misbruik.

S&O verklaring

Voor de toegang tot de Nederlandse innovatiebox wordt voortaan voor alle ondernemingen geëist dat voor ieder kwalificerend immaterieel activum een S&O-verklaring is afgegeven. De ratio achter deze eis is dat daarmee gegarandeerd is dat de belastingplichtige zelf de activiteiten moet hebben verricht die hebben geleid tot het voortbrengen van het immateriële activum. Hierbij wijzen wij erop dat onder het zelf voortbrengen – nu en in de toekomst – ook situaties moeten worden begrepen waarbij (een deel van de werkzaamheden) zijn uitbesteed aan andere partijen, maar de aansturing over deze werkzaamheden duidelijk bij de belastingplichtige ligt aangezien de relevante functies, activa en risico's daar aanwezig zijn.

Pas nadat aan de eis van een S&O verklaring is voldaan, komt de beoordeling aan de hand van de voorwaarden die de OESO stelt aan bod. Uit de toelichting blijkt dat het kabinet deze keuze maakt zodat geborgd is dat de innovatiebox beperkt is tot alleen technische innovatie. Wij maken ons echter zorgen dat als gevolg van deze keuze door het kabinet een aantal ondernemingen dat wél technisch innovatief is – het gaat hierbij dus expliciet niet om merken, logo's en daarmee vergelijkbare vermogensbestanddelen – onbedoeld wordt buitengesloten.

Deze extra eis betekent namelijk dat er geen toegang is tot de innovatiebox voor bepaalde groepen ondernemingen die wél doen aan technische innovatie waar de box voor bedoeld is. Het gaat hierbij om ondernemingen die beschikken over een octrooi, kwekersrecht, programmatuur of een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel, maar niet tevens een S&O-verklaring voor deze activa hebben.

De extra eis van de S&O verklaring leidt in dergelijke gevallen tot een onredelijke uitkomst. Om die reden pleiten wij voor een tegenbewijsregeling voor gevallen waarin er geen S&O verklaring is, maar aantoonbaar geen

sprake is van misbruik. Op deze wijze wordt voorkomen dat de toegang tot de innovatiebox voor Nederlandse innovatieve bedrijven onterecht of onbedoeld meer wordt beperkt dan de OESO voorschrijft en daarmee dat de Nederlandse box negatief afwijkt van vergelijkbare regimes in andere landen.

Dit kan naar onze mening zonder dat er een nieuw gevaar ontstaat dat de Nederlandse innovatiebox kan worden gebruikt voor belastingontwijking. De nexusbenadering in combinatie met deze substancevereisten verhinderen dat effectief.

Programmatuur

In dit kader wijzen we met name op de wijzigingen die bij het Belastingplan 2016 zijn doorgevoerd in de definitie voor programmatuur in de zin van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (bekend als WBSO) voor het verkrijgen van een S&O-verklaring. Als gevolg van deze wijzigingen komt het meest innovatieve deel van softwareontwikkeling niet meer in aanmerking voor een S&O-verklaring.

Tegenwoordig zijn innovatieve ICT oplossingen een *conditio sine qua non* voor vele vormen van innovatie. Deze wijzigingen in de WBSO treffen daarom in feite allerlei soorten ondernemingen in alle mogelijke sectoren. Daarmee lijkt de Nederlandse innovatiebox – anders dan vergelijkbare regimes in andere landen die de OESO aanbevelingen volgen – voor zowel gevestigde innovatieve (software)bedrijven als voor nieuwe start-ups voor een belangrijk deel afgesloten te zijn. Dit is naar onze mening niet terecht en zelfs schadelijk voor de Nederlandse innovatieklimaat en daarmee de hele economie.

Wij pleiten er daarom met klem voor dat duidelijk wordt gemaakt dat de toegang tot de Nederlandse innovatiebox voor ondernemingen die aan innovatieve softwareontwikkeling doen niet strikter is dan de OESO voorschrijft en daarmee ten minste gelijkwaardig is aan de toegang die andere landen met vergelijkbare regimes bieden, danwel dat in deze gevallen ten minste een beroep kan worden gedaan op de hierboven bepleite tegenbewijsregeling.

Kleinere ondernemingen

Voor kleinere belastingplichtigen is de S&O-verklaring in beginsel voldoende voor toegang tot de innovatiebox. Deze groep is beperkt tot ondernemingen met een wereldwijde netto-groepsomzet van 50 miljoen euro per jaar en een omzet uit intellectueel eigendom van 7,5 miljoen euro per jaar. In de praktijk worden deze grenzen gezien door het gemiddelde te nemen over een periode van vijf jaren.

Wij juichen deze ruimere toegangseisen voor kleinere ondernemingen zeer toe. Dit voorkomt dat met name MKB ondernemingen die veelal – om zeer

valide bedrijfseconomische redenen – geen patenten aanvragen toch toegang hebben en houden tot de innovatiebox. Daarbij komt dat bij juist deze ondernemingen er geen reëel risico bestaat dat winsten kunstmatig worden verschoven naar andere landen, aangezien ze vaak uitsluitend in Nederland actief zijn.

Er doet zich echter wel een praktisch probleem voor bij het hanteren van deze grenzen.

Zo vragen wij ons af hoe een kleinere onderneming, met een S&O-verklaring maar zonder patenten etc., om moet gaan met de situatie waarbij de eerste twee jaar de omzet minder dan 50 miljoen bedraagt, maar vanaf jaar drie de omzet zodanig stijgt dat over dat jaar en de vier voorgaande jaren gezamenlijk de omzet boven 250 miljoen uit zou komen. Moet deze onderneming dan het voordeel uit de innovatiebox over de twee voorgaande jaren weer teruggeven? Of geldt dan uitsluitend dat vanaf jaar drie voortaan de voorwaarden gelden voor grotere ondernemingen? Wat gebeurt er vervolgens als de omzet in jaar vier zo veel daalt dat de omzet van dat jaar en de vier voorgaande jaren samen alsnog weer onder de 250 miljoen komt? Een overgangsregeling ontbreekt in dit kader.

Kortom, wij maken ons zorgen dat de grenzen die zijn gesteld aan de groep kleinere ondernemingen in de praktijk te knellend zullen blijken. Wij stellen daarom voor dat voor de beantwoording van de vraag of sprake is van een kleinere ondernemingen wordt aangesloten bij de definitie die in de EU geldt, waarbij – naast financiële criteria – met name het aantal werkzame personen als belangrijkste criterium geldt. Zie daarvoor Commission recommendation 2003/361/EC.

Middelgrote ondernemingen en snelle groeiers

Dat de voorgestelde grenzen problemen opleveren in de praktijk, zal ook sterk blijken bij ondernemingen die bijvoorbeeld een jaarlijkse omzet behalen van tussen de 50 en 100 miljoen euro. Deze ondernemingen dreigen tussen de wal en het schip te vallen. In deze categorie vallen veel innovatieve ondernemingen met een S&O verklaring die activiteiten hebben die niet of moeilijk te patenteren zijn, zoals het geval is bij procesinnovatie. Daarbij geldt voor deze groep bedrijven – net als bij de categorie kleinere ondernemingen – dat de aanvraag van patenten veelal achterwege kan blijven vanwege bedrijfseconomische redenen. Deze groep ondernemingen kan hierdoor op een concurrentieachterstand komen ten opzichte van ondernemingen die vergelijkbare activiteiten verrichten, maar wel net onder deze omzetgrens zitten.

Deze grens geeft bovendien een vreemde prikkel aan ondernemingen die succesvol zijn en snel groeien. Bijvoorbeeld bij techbedrijven komt het veel voor dat geen patent wordt aangevraagd op de door hen ontwikkelde

innovatieve activa, omdat de ontwikkeling in deze sectoren zo snel gaat dat het patent alweer achterhaald is op het moment dat het wordt afgegeven. Deze ondernemingen worden dan geconfronteerd met het feit dat op het moment dat een innovatief activum écht succesvol wordt, het voordeel uit de innovatiebox voor hen mogelijk vervalst.

Groeien lijkt op deze manier te worden ontmoedigd. Wij zijn van mening dat dit zeer ongewenst is, aangezien dit soort gazellen en sale-ups nu juist het soort bedrijven is dat we in Nederland aan ons land zouden moeten willen binden.

Grotere ondernemingen

Voor grotere ondernemingen geldt dat zij naast een S&O-verklaring over een octrooi of met een octrooi vergelijkbaar recht moeten beschikken.

Hiervoor is al aangegeven dat innovatieve ondernemingen die wél over een octrooi c.a. beschikken, maar geen S&O-verklaring hebben, geen toegang meer krijgen tot de aangepaste innovatiebox. Voor deze ondernemingen moet in ieder geval een tegenbewijsmogelijkheid worden geboden om een onredelijke uitkomst te voorkomen.

Ook de omgekeerde situatie doet zich voor. Namelijk, innovatieve ondernemingen die wél een S&O-verklaring hebben, maar niet over een octrooi, kwekersrecht, programmatuur of een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel beschikken of daar niet over kunnen beschikken, kunnen als gevolg van deze maatregel vanaf 2017 geen gebruik (meer) maken van de innovatiebox. Hierbij gaat het in de praktijk vooral om ondernemingen die zich richten op technische innovatie die veelal ziet op (productie)processen. Naar onze mening miskent het huidige voorstel het belang van (technische) procesinnovatie. Er is een duidelijk verband tussen productinnovatie en procesinnovatie. Immers, het vervaardigen van een nieuw product zal vaak grote aanpassing van het productieproces vergen. Dit gaat samen met forse investeringen in nieuwe procestechnologie, die veelal weer is ontwikkeld door een daarin gespecialiseerde onderneming. Procesinnovatie is zeer belangrijk om de winst die uit de innovatieve activiteiten voortvloeit zo lang mogelijk zeker te stellen. Procesinnovatie mag niet het stiefkindje van innovatie worden door deze vormen van technische innovatie volledig buiten de innovatiebox te houden.

Om deze reden stellen wij voor dat naast een octrooi, kwekersrecht, programmatuur of een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel ook (geregistreerde) bedrijfsgeheimen (trade secrets/know-how) en utility models worden aangemerkt als een intellectueel eigendomsrecht dat kwalificeert voor de toepassing van de innovatiebox. In de procesinnovatie is het vastleggen (en registreren) van bedrijfsgeheimen goed gebruik en in zoverre vormen dergelijke immateriële rechten een

objectivering van succesvolle R&D. Het beschermen van intellectuele eigendom in de vorm van trade secrets is perfect in lijn met de opvattingen van de WTO en vormt de kern van het Europese Richtlijnvoorstel betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan. Zo is in de overwegingen van de door het Europees Parlement goedgekeurde tekst van dit Richtlijnvoorstel de volgende passage opgenomen:

- 2) *Ongeacht hun omvang hechten bedrijven evenveel belang aan bedrijfsgeheimen als aan octrooien en andere vormen van intellectuele-eigendomsrechten. Ze gebruiken vertrouwelijkheid als een beheersinstrument voor het concurrentievermogen en de onderzoeksinnovatie, met betrekking tot een breed scala van informatie, van technologische kennis tot handelsgegevens zoals informatie over klanten en leveranciers, bedrijfsplannen, en marktonderzoek en marktstrategieën. Kleine en middelgrote ondernemingen hechten sterker aan en zijn in nog hogere mate afhankelijk van bedrijfsgeheimen. Door dergelijke uiteenlopende vormen van knowhow en handelsinformatie te beschermen, als aanvulling op of alternatief voor intellectuele-eigendomsrechten, laten bedrijfsgeheimen makers en innovators toe profijt te trekken uit hun scheppingen of innovaties, waardoor ze bijzonder belangrijk zijn voor het concurrentievermogen van zijn bedrijf evenals voor zijn prestaties inzake onderzoek en ontwikkeling en voor met innovatie verbonden prestaties.*

Het ligt daarom in de rede dat deze (geregistreerde) intellectuele eigendomsrechten gelijk worden gesteld aan een octrooi, kwekersrecht, programmatuur of een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel, zodat de innovatiebox ook voor deze categorie toegankelijk is. Naar onze mening wordt hiermee niet buiten de kaders getreden zoals de OESO die heeft voorgeschreven.

Exclusieve licenties

Wij zijn verheugd dat het kabinet voorstelt om een exclusieve licentie om een innovatief activum te gebruiken op een bepaalde wijze, voor een bepaalde termijn of in een bepaald geografisch gebied gelijk te stellen met een octrooi, kwekersrecht, programmatuur of een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel. Terecht stelt het kabinet dat het in de praktijk veelvuldig voorkomt dat ondernemingen binnen een concern de octrooien etc. centraal beheren in de ene vennootschap, terwijl de speur- en ontwikkelingswerkzaamheden worden gedaan in een andere vennootschap binnen dat concern. Hier liggen veelal eenvoudige risicobeheersings-overwegingen aan ten grondslag.

In aanvulling op deze argumentatie geldt dat het voorstel van het kabinet ertoe bijdraagt dat ondernemingen op het gebied van R&D kunnen samenwerken in zgn. joint ventures, zodat een intensivering van dergelijke samenwerking en aanvullende spill-over effecten te verwachten zijn.

Daarbij komt het in de praktijk vaak voor dat bij buitenlandse overnames de octrooien die door de overgenomen partij worden gehouden niet eenvoudig kunnen worden overgedragen aan de Nederlandse vennootschap waar het spur- en ontwikkelingswerk plaatsvindt. Zonder de mogelijkheid van een exclusieve licentie zou het bij een dergelijke overname dus niet aantrekkelijk zijn om de S&O werkzaamheden van de buitenlandse vennootschap naar Nederland te halen.

Octrooiaanvragen

Wij vragen ons af hoe in de praktijk zal worden omgegaan met octrooien die wel zijn aangevraagd, maar nog niet verleend. In de praktijk kan het tot wel enkele jaren duren voordat een (internationale) octrooiaanvraag wordt toegekend. Wij gaan ervan uit dat de nieuwe toegangseisen zo worden geïnterpreteerd dat een onderneming in de jaren dat de aanvraag nog niet is toegekend niet van toegang tot de innovatiebox wordt uitgesloten. Graag zouden we daarom verduidelijkt zien dat ondernemingen in de periode tussen de aanvraag en toekenning toegang tot de innovatiebox krijgen en op welke wijze daar in praktijk mee om zal worden gegaan.

3. Kwalificerende voordelen voor de innovatiebox

Bij het hanteren van de nexusbenadering worden in beginsel de uitgaven aan R&D gekoppeld aan de behaalde winst uit innovatieve activa. Wij gaan ervan uit dat ondernemingen bij de bepaling van de kwalificerende voordelen voor de innovatiebox als gevolg van de nexusbenadering in beginsel dezelfde systematiek kunnen volgen als zij nu gewend zijn, zoals de afpelmethode en de kostengerelateerde methode. Het zou – met name voor ondernemingen voor wie R&D één van de kernactiviteiten is – administratief onmogelijk zijn om de voordelen en de bijbehorende kosten per immaterieel activa vast te stellen.

Bij de bepaling van de kwalificerende voordelen is tevens van belang dat het gelijk speelveld binnen Nederland wordt bewaakt. In de toelichting wordt duidelijk vermeld dat de wijze van bepalen van de voordelen uit kwalificerende immateriële activa met dit wetsvoorstel niet gewijzigd wordt. Dat is een belangrijk uitgangspunt dat wij ook graag onderschrijven. Wij vragen ons daarbij af of de genoemde methodes in het besluit van 1 september 2014 (nr. BLKB2014/1054M) niet beter zouden moeten worden verankerd in de wet om te zorgen dat de gebruikte term ‘meest passende wijze’ in artikel 12bb in de toekomst voldoende rechtszekerheid biedt.

Acquisities

Het is van belang dat de bepaling van met name de kwalificerende uitgaven en de totale uitgaven voor de nexusbenadering zo plaatsvindt dat acquisities van (buitenlandse) ondernemingen niet op voorhand onmogelijk worden gemaakt. In de tekst van de toelichting zou daarom verduidelijkt moeten

worden dat de kwalificerende uitgaven en de totale uitgaven uitsluitend zien op die uitgaven die verband houden met de door de onderneming uitgevoerde (en eventueel uitbestede) R&D werkzaamheden ten behoeve van een innovatief activum. De kosten voor een acquisitie van bijvoorbeeld een buitenlandse onderneming om het octrooi te verwerven worden niet meegerekend, aangezien dit de nexusbreuk onbedoeld nadelig zou treffen. Zoals ook in de toelichting is vermeld, moet de nexusbenadering zo uitwerken dat voordelen die zijn toe te rekenen aan de doorontwikkeling van het activum door de belastingplichtige zelf in aanmerking kunnen komen voor de innovatiebox.

Definitie verbonden lichamen

Voor de definitie van verbonden lichaam voor de bepaling van uitbesteed werk is aangesloten bij eenderde. Wij geven in overweging om aan te sluiten bij de groepsbenadering die tevens gehanteerd wordt voor de vraag of sprake is van klein of groot. Er wordt dan ook aangesloten bij de situatie waarin het meest voor de hand ligt dat misbruik zich zou kunnen voordoen, namelijk bij meerderheidsbelang beslissende stem ('control'). Zodoende wordt voorkomen dat zakelijk opgezette joint ventures met meerdere partijen waarbinnen R&D wordt uitgevoerd onder de regeling vallen.

Huisvestingskosten

Thans zijn via 12bb-8 alle huisvestingskosten uitgesloten. Hiermee dreigen de directe huisvestingskosten voor het onderbrengen van het feitelijke spur- en ontwikkelingswerk daarmee – ten onrechte – buiten de kwalificerende uitgaven te vallen (denk aan laboratoria en testruimten). Een beperking van de uitsluiting tot de indirecte kosten past beter binnen de innovatiebox en tevens binnen BEPS Action 5. Er kan bijvoorbeeld worden aangesloten bij de reikwijdte van huisvestingskosten zoals geldt onder de WBSO (voormalige RDA).

4. Overgangsrecht

Wij stellen vast dat het kabinet in lijn met de OESO aanbevelingen voorstelt om innovatieve activa die vóór 1 juli 2016 zijn voortgebracht de huidige innovatiebox mag blijven toepassen tot en met 31 december 2021. Wij gaan er daarbij van uit dat het voor de toepassing van dit overgangsrecht niet uitmaakt als de daarvoor afgegeven S&O-verklaring voor die datum afloopt. Het overgangsrecht zou ook expliciet van toepassing moeten zijn op innovatieve activa die zijn voortgebracht vóór 1 juli 2016 (en waarop het overgangsrecht aldus van toepassing is) en die nadien verder doorontwikkeld worden.

Voor innovatieve activa die zijn voortgebracht tussen 1 juli 2016 en 31 december 2016 gelden dit jaar nog de regels voor de huidige innovatiebox,

maar op 1 januari 2017 moeten deze activa voldoen aan de voorwaarden voor de aangepaste innovatiebox.

Wij merken op dat er nog veel praktische zaken zullen zijn waarbij met de overgang van de oude naar de nieuwe innovatiebox rekening mee gehouden zal moeten worden. De toelichting is op dit punt zeer summier. Wij gaan ervan uit dat in de uitvoering hiervoor nog nadere guidance zal worden gegeven. In dat kader zou verduidelijkt kunnen worden op welke wijze het kabinet voornemens is om gericht belastingplichtigen te informeren over de wijzigingen.

Wij vragen ons af of en in hoeverre belastingplichtigen die vanaf 1 januari 2017 constateren dat zij voor hun innovatieve activa wat betreft de toegang tot de innovatiebox en de toepassing van de nexusbenadering zowel onder de huidige als de nieuwe innovatiebox kwalificeren, kunnen opteren om vanaf 1 januari 2017 af te zien van het overgangsrecht en volledig onder het nieuwe regime te vallen. Dit voorkomt extra administratieve lasten voor deze groep belastingplichtigen.

5. Terugsluis opbrengst

In deze voorliggende consultatie wordt nog geen invulling gegeven aan de wijze waarop de middelen worden aangewend die als gevolg van de beperking van de huidige innovatiebox vrij zullen vallen. Wij gaan ervan uit dat het kabinet – in lijn met eerder gedane toezeggingen op dit punt – hiervoor met voorstellen komt die ertoe leiden dat deze middelen in ieder geval beschikbaar blijven voor het innovatieve bedrijfsleven.